Dosarul nr. 2c-560/25

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Petru Harmaniuc
Grefier Andreea Goreacii

examinând în ședință publică și în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „LEUTIS" SRL împotriva SA „ASTORTA" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată –

a c o n s t a t a t :

La 25 martie 2025, reclamanta ÎM „LEUTIS" SRL, prin reprezentantul – jurist Ceban Alexandru, a sesizat Judecătoria Chișinău cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „ASTORTA", solicitând încasarea datoriei în sumă de 526 783,25 MDL pentru perioada 31 mai 2023 – 30 septembrie 2024, generată în temeiul Contractului de prestări servicii din 01 iulie 2015, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 16 353,46 lei achitată cu titlu de taxă de stat și 200 lei taxă de timbru.

În motivarea acțiunii s-a menționat că între ÎM „LEUTIS" SRL, în calitate de prestator, și SA „ASTORTA", în calitate de beneficiar, la 01 iulie 2015 a fost încheiat Contractul de prestări servicii, în temeiul căruia reclamanta s-a obligat să presteze servicii comunale pentru imobilul nr. cadastral 0.100.206.150.01.002 cu suprafața de 180,7 m.p. și imobilul nr. cadastral 0.100.206.150.01.003 cu suprafața de 98,3 m.p., situate în Centrul Comercial „Sun City", pe adresa mun. Chișinău, str. A. Pușkin nr. 32.

Pârâta și-a asumat obligația de a efectua plata regulată a serviciilor comunale prestate, în intervalul cuprins între datele de 05-10 ale lunii curente pentru luna următoare.

În ședința de judecată din 23 iulie 2025, reclamanta a depus o cerere de majorare a cuantumului acțiunii, solicitând încasarea datoriei pentru o perioadă suplimentară – 01 octombrie 2024 – 30 iunie 2025, în sumă de 281 792,35 MDL, cu plata taxei de stat suplimentare în mărime de 9 003,75 lei.

Astfel, suma totală a pretențiilor a fost majorată la 808 575,60 lei (datorie principală), cu compensarea cheltuielilor de judecată în sumă totală de 25 357,21 lei achitate cu titlu de taxă de stat.

S-a mai relevat că pentru perioade anterioare, reclamanta a obținut hotărâri judecătorești de încasare a sumelor cu titlu de datorii în baza aceluiași contract.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a depus o cerere de asigurare a acțiunii, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 07 aprilie 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 10 noiembrie 2025, a fost aplicat sechestru pe sumele de bani aflate la conturile bancare ale SA „ASTORTA", în limita valorii acțiunii în mărime de 526 783,25 lei, iar în lipsa lichidităților – pe bunurile mobile și/sau imobile ale pârâtei.

În cadrul examinării cauzei, pârâta SA „ASTORTA” a depus referință, solicitând respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

De asemenea, în cursul ședințelor de judecată, pârâta a depus cereri de scoatere de pe rol a acțiunii, întemeiate pe dispozițiile art. 267 lit. a) și c) CPC, care au fost respinse de instanță.

Totodată, pârâta a depus și o cerere reconvențională, care prin încheierea protocolară din 07 august 2025 a fost restituită în ordinea art. 172 și 173 CPC ca fiind depusă la faza necorespunzătoare a procesului, cu explicarea dreptului depunerii unei acțiuni în condiții generale.

În ședința de judecată din 12 noiembrie 2025, părțile s-au expus asupra fondului cauzei potrivit pozițiilor susținute în acțiunea și referință, iar ulterior reclamanta a anexat la materialele dosarului notificările nr. 156 și nr. 45 din anul 2020 privind modificarea prețului serviciilor.

În continuare, reclamanta, prin reprezentantul – jurist Ceban Alexandru, în temeiul cererii de chemare în judecată și al cererii de majorare a cuantumului acțiunii și al pledoariilor depuse a susținut că, Contractul de prestări servicii din 01 iulie 2015 a fost încheiat și semnat valabil de ambele părți, fiind manifestarea consimțământului lor liber în vederea instituirii unui raport juridic obligațional, iar consimțământul a fost ulterior reconfirmat prin semnarea de către administratorul societății pârâte a facturilor fiscale și a actelor de verificare a decontărilor reciproce.

Reclamanta a relevat că pârâta a încălcat sistematic obligațiile de plată asumate, achitând în mod constant doar suma de 8 000 lei lunar, deși prețul serviciilor a fost ajustat în raport cu modificarea tarifelor la serviciile comunale și energia electrică, în temeiul clauzei 4.2 din Contract.

În susținerea cuantumului datoriei, reclamanta a invocat suprafața contractuală de 339 m.p. și aplicarea unui tarif unitar de 3,90 euro/m.p., stabilit începând cu anul 2020 prin notificările transmise pârâtei (nr. 156 și nr. 45). Restanța s-a calculat în baza facturilor fiscale eliberate lunar și a actului de verificare a decontărilor reciproce din 31 decembrie 2024, suma neacoperită cu plăți efectuate de pârâtă constituind, conform calculelor reclamantei 808 575,60 de lei pentru întreaga perioadă în litigiu.

Reclamanta a mai învederat că, anterior, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău din 05 august 2024, pronunțată în dosarul nr. 2c-36/2022, s-a dispus încasarea de la SA „ASTORTA” în beneficiul ÎM „LEUTIS” SRL a sumei de 626 192,48 lei cu titlu de datorie pentru servicii comunale și a sumei de 18 786 MDL cu titlu de taxă de stat, pentru perioada 01 februarie 2021 – 30 mai 2023, în temeiul aceluiași Contract de prestări servicii din 01 iulie 2015.

Aceasta confirmă, în opinia reclamantei, atât valabilitatea contractului, cât și caracterul fondat al pretențiilor sale din prezenta cauză.

Procedura prealabilă a fost respectată prin somația din octombrie 2024, expediată pârâtei la 22 noiembrie 2024, cu anexarea facturilor fiscale și a actului de verificare, reclamanta notificând pârâta despre acumularea restanțelor în sumă de 526 783,25 lei, însă ultima nu a executat benevol obligația de plată.

Pârâta SA „ASTORTA”, prin reprezentanților – avocat Valeri Astafiev și avocat stagiar Veronica Savin, în temeiul referinței și al pledoariilor au solicitat respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În acest sens s-a recunoscut existența Contractului de prestări servicii din 01 iulie 2015, însă s-a invocat faptul că, potrivit pct. 4 din contract, prețul serviciilor a fost stabilit prin acordul părților la suma de 8 000 lei lunar, iar potrivit pct. 7.1, orice modificare și completare a contractului sunt valabile numai cu condiția să fi fost operate în scris și semnate de reprezentanții

împuterniciți ai părților. Prețul putea fi revăzut conform pct. 4.2 doar în caz de modificare a tarifelor la serviciile comunale și energia electrică în mun. Chișinău, însă inclusiv în această situație era necesar acordul scris al părților.

Pârâta a susținut că ÎM „LEUTIS" SRL a modificat unilateral tarifele, contrar prevederilor contractuale și dispozițiilor art. 993 și art. 996 din Codul civil, în absența unui act adițional sau a unei alte forme scrise de acord. Facturile fiscale eliberate lunar de reclamantă, în care s-au aplicat tarife majorate, nu au fost semnate și ștampilate de pârâtă, motiv pentru care, în opinia pârâtei, ele nu pot produce efecte juridice împotriva sa.

Pârâta a învederat că achită lunar suma de 8 000 lei prin virament bancar, astfel cum este prevăzut în pct. 4 al contractului, ceea ce ar rezulta și din actul de verificare a decontărilor reciproce pe perioada 31 mai 2023 – 17 octombrie 2024, anexat de însăși reclamantă la cererea de chemare în judecată. În aceste condiții, în opinia pârâtei, nu se poate susține existența vreunei datorii.

În plus, prin scrisoarea SA „ASTORTA" din 27 noiembrie 2024, transmisă în răspuns la notificarea ÎM „LEUTIS" SRL din 31 octombrie 2024, s-a obiectat că notificarea a fost semnată de o persoană neîmputernicită. De asemenea, prin scrisoarea nr. 28 din 07 octombrie 2020, pârâta ar fi informat-o pe reclamantă că, începând cu 01 octombrie 2020, magazinele „Carlo Pazolini" și „Salamander Kids" din Centrul Comercial „Sun City" și-au încetat activitatea, rămânând în funcțiune doar magazinul „Salamander" cu suprafața de 98,3 m.p., motiv pentru care a propus revederea în sens descrescător a prețului – propunere rămasă, în opinia sa, fără răspuns.

Pârâta a apreciat conduita reclamantei drept un exercițiu abuziv al drepturilor procesuale, susținând că aceasta a indus instanța în eroare prin omisiunea anexării, la depunerea cererii de chemare în judecată, a scrisorii pârâtei din 27 noiembrie 2024 și prin exagerarea cuantumului pretins, ceea ce ar constitui un abuz de drept în sensul art. 10, art. 11 și art. 13 din Codul civil și art. 56 alin. (3) și art. 61 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la Hotărârea Judecătoriei Chișinău din 05 august 2024 (dosarul nr. 2c-36/2022), invocată de reclamantă, pârâta a subliniat că aceasta a fost contestată cu apel și nu are caracter executoriu irevocabil.

În concluzie, pârâta a solicitat respingerea integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

Examinând materialele cauzei, audiind susținerile părților și apreciind în coroborare probele administrate prin prisma prevederilor legale pertinente, instanța consideră acțiunea reclamantei ÎM „LEUTIS" SRL ca fiind întemeiată și care urmează a fi admisă integral, din următoarele motive.

Cu referire la existența și conținutul raportului contractual

Instanța reține ca circumstanță necontestată de părți faptul încheierii la 01 iulie 2015 a Contractului de prestări servicii între ÎM „LEUTIS" SRL, în calitate de prestator, și SA „ASTORTA", în calitate de beneficiar. Contractul a fost semnat de administratorii societăților contractante, fiind ștampilat cu ștampilele celor două societăți comerciale.

Potrivit clauzelor contractului, prestatorul ÎM „LEUTIS" SRL s-a obligat să presteze beneficiarului SA „ASTORTA" următoarele servicii în spațiile situate în Centrul Comercial „Sun City", mun. Chișinău, str. A. Pușkin nr. 32: aer condiționat și încălzire în clădire, întreținerea tehnică a ascensoarelor și escalatoarelor, alimentare generală cu energie electrică, alimentare cu apă și canalizare, evacuarea gunoiului, tratarea sanitară a spațiilor, paza spațiilor,

salubrizarea locurilor de uz comun și a teritoriului adiacent clădirii. Conform pct. 3.3.1 din contract, în plata serviciilor nu se includ plățile suplimentare pentru energie electrică consumată direct de beneficiar, apă, canalizare și convorbiri telefonice.

Obiectul material al raportului contractual îl constituie imobilele cu suprafața totală cumulată de 339 m.p.

Termenul de valabilitate al contractului a fost stabilit, prin pct. 2 al contractului, până la 01 iulie 2016, fiind prelungit ulterior până la 01 iulie 2017 și, ulterior, prelungit tacit, prin executarea efectivă a obligațiilor de către părți, ceea ce este reciproc recunoscut în declarațiile lor în fața instanței.

Astfel, contractul a continuat să producă efecte juridice și pentru perioada pentru care se solicită încasarea datoriei.

În conformitate cu pct. 4 al contractului, părțile au stabilit prețul inițial al serviciilor în sumă de 8 000 lei pe lună, cu plata până la data de 10 a lunii curente pentru luna următoare.

Potrivit pct. 4.2, prețul contract poate fi revăzut în caz de modificare a tarifelor la serviciile comunale și energia electrică în mun. Chișinău.

Potrivit pct. 7.1, orice modificare și completare a contractului sunt valabile doar cu condiția să fi fost operate în scris și semnate de reprezentanții împuterniciți ai părților.

Coroborând aceste clauze, instanța reține că raportul juridic obligațional dintre părți este unul sinalagmatic, cu titlu oneros, cu executare succesivă (lunară), guvernat de dispozițiile cărții a III-a din Codul civil privind obligațiile, în special de art. 1102 (obligația de plată a prețului), art. 1335 și următoarele privind contractul de prestări servicii, precum și de regulile generale privind executarea obligațiilor (art. 858 – 901 CC).

Părțile au beneficiat, la încheierea contractului, de principiul libertății contractuale, consacrat în art. 993 din Codul civil.

Cu referire la executarea obligațiilor și existența datoriei

Potrivit principiului fundamental al forței obligatorii a contractului, consacrat la art. 1101 (în redacția aplicabilă raportului) și reflectat la art. 858 Cod civil, contractul legal încheiat are putere de lege între părți, iar acestea sunt obligate să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu cuprinsul contractului.

Materialul probator administrat – Contractul de prestări servicii din 01 iulie 2015, facturile fiscale eliberate lunar de prestator, actul de verificare a decontărilor reciproce întocmit pentru perioada 31 mai 2023 – 31 decembrie 2024 și ordinele de plată ce reflectă viramentele efectuate de pârâtă – atestă fără echivoc faptul prestării efective a serviciilor de către reclamantă pe parcursul perioadei 31 mai 2023 – 30 iunie 2025.

Pârâta nu a contestat substanțial faptul prestării serviciilor, obiecțiile sale vizând exclusiv cuantumul prețului datorat și forma prin care s-a procedat la stabilirea acestuia.

Instanța observă că plățile efectuate de pârâtă, în mod constant a câte 8 000 lei lunar, au fost contabilizate de reclamantă și deduse din valoarea facturilor fiscale eliberate, suma neacoperită cu plăți fiind reflectată în actul de verificare a decontărilor reciproce.

Această împrejurare confirmă, pe de o parte, voința pârâtei de a continua raportul contractual și de a beneficia de serviciile prestate, iar pe de altă parte, fundamentează cuantumul datoriei calculate de reclamantă ca diferență între valoarea totală a serviciilor prestate și plățile parțiale efectuate.

Cu privire la modificarea prețului contractului

Argumentul central al apărării pârâtei vizează imposibilitatea modificării prețului contractual în absența unui act adițional scris, în baza pct. 7.1 al contractului și a dispozițiilor art. 993 și art. 996 din Codul civil.

Examinând acest argument, instanța îl apreciază critic și ca fiind nefondat, din următoarele considerente.

În primul rând, prețul stabilit la pct. 4 al contractului (8 000 lei lunar) trebuie interpretat în coroborare cu pct. 4.2, care prevede expres posibilitatea revederii prețului în caz de modificare a tarifelor la serviciile comunale și energia electrică în mun. Chișinău.

Această clauză este o veritabilă clauză de adaptare a prețului, care a fost convenită de părți tocmai pentru a asigura echilibrul economic al contractului pe parcursul executării sale succesive, având în vedere că prețul fix de 8 000 lei, stabilit în 2015, nu putea reflecta pe termen lung evoluția tarifelor pentru serviciile comunale.

În al doilea rând, instanța reține că reclamanta a notificat în mod expres pârâta despre modificarea prețului prin notificările din anul 2020, anexate la dosar în ședința din 02 februarie 2026, or ÎM „LEUTIS" SRL a comunicat SA „ASTORTA" noul tarif aplicabil, calculat pe unitatea de suprafață (3,90 euro/m.p.), în condițiile creșterii efective a tarifelor la energia electrică, gaze naturale și alte servicii comunale în mun. Chișinău. Notificările au fost expediate la sediul pârâtei și aceasta nu a contestat recepționarea lor.

În al treilea rând, conduita ulterioară a părților confirmă acceptarea noului mecanism de calcul, or reclamanta a eliberat lunar facturi fiscale reflectând tariful adaptat, iar pârâta a continuat să beneficieze de servicii fără a denunța contractul în temeiul vreunei clauze rezolutorii.

Mai mult, pentru perioada anterioară (01 februarie 2021 – 30 mai 2023), guvernată de același contract și de același mecanism de stabilire a prețului, Judecătoria Chișinău, prin Hotărârea din 05 august 2024 pronunțată în dosarul nr. 2c-36/2022, a admis acțiunea ÎM „LEUTIS" SRL împotriva SA „ASTORTA", încasând în beneficiul reclamantei suma de 626 192,48 MDL cu titlu de datorie principală și 18 786 MDL cu titlu de taxă de stat. Deși pârâta susține că această hotărâre a fost contestată cu apel și nu este irevocabilă, ea reprezintă, până la o eventuală desființare în calea de atac, un element relevant de coerență judiciară în interpretarea aceluiași contract.

În al patrulea rând, în opinia instanței simplul fapt al achitării lunare de către pârâtă a unei sume de 8 000 lei nu poate fi calificat drept o executare integrală a obligației, or conform principiului general consacrat la art. 858 alin. (1) Cod civil, debitorul este ținut să execute obligația în mod corespunzător, integral și la termen. O executare parțială nu eliberează debitorul de obligația de plată a soldului, iar plata sumei minime contractuale, în condițiile în care prețul a fost ajustat în baza clauzei 4.2, constituie doar o executare parțială.

Dintr-o altă perspectivă, argumentul pârâtei referitor la nesemnarea facturilor fiscale nu este de natură să o exonereze de obligația de plată, deoarece factura fiscală este un document contabil cu funcție declarativă, ce reflectă o operațiune economică, dar nu este actul juridic constitutiv al obligației de plată, această obligație izvorând din contractul valabil încheiat între părți și neanulat.

În această ordine de idei instanța observă că acțiunea reconvențională depusă de SA „ASTORTA" în această cauză și restituită în ordinea art. 173 din Codul de procedură civilă, a

fost înregistrată în instanță ca o acțiune separată, însă pe parcursul examinării cauzei, deși la f. d. 197-206 vol. I s-a anexat o solicitare de conexare a cauzelor adresată instanței investită cu examinarea acțiunii SA „ASTORTA” împotriva ÎM „LEUTIS” SRL cu privire la constatarea încălcării contractului de prestări servicii din 01 iulie 2015, o încheiere în acest sens nu a fost emisă, la fel cum nu a parvenit nici respectiva cauză pentru soluționarea conexării la prezentul dosar.

Cu referire la suprafața spațiilor și pretinsa modificare a obiectului contractual, instanța reține că pârâta a pretins că, începând cu 01 octombrie 2020, activitatea efectivă în Centrul Comercial „Sun City” s-a restrâns la magazinul „Salamander” cu suprafața de 98,3 m.p., motiv pentru care prețul ar fi trebuit redus în consecință, iar prin scrisoarea nr. 28 din 07 octombrie 2020 ar fi propus reclamantei revederea prețului în sens descrescător.

Acest argument nu poate fi reținut, or suprafața contractuală, astfel cum rezultă din pct. 1 al contractului, este de 339 m.p.

Conform clauzei 7.1, orice modificare a contractului, inclusiv reducerea suprafeței deservite și a prețului corespunzător, era valabilă doar prin act scris semnat de ambele părți. În condițiile în care propunerea unilaterală a pârâtei din scrisoarea nr. 28 din 07 octombrie 2020 nu a fost acceptată în formă scrisă de către reclamantă, instanța consideră că ea nu produce efectul modificării contractului.

Or principiul potrivit căruia modificarea contractului impune acordul ambelor părți operează cu aceeași rigoare în ambele sensuri – nu numai pentru a împiedica o majorare unilaterală pretinsă de prestator, dar și pentru a împiedica o reducere unilaterală pretinsă de beneficiar.

Pârâta nu poate, în mod simultan, să se prevaleze de pct. 7.1 pentru a respinge orice ajustare contractuală în favoarea reclamantei și, în același timp, să își diminueze unilateral propria obligație, fără un acord scris al reclamantei.

Pe de altă parte, suprafața contractuală nu poate fi confundată cu suprafața efectiv utilizată comercial de pârâtă, or serviciile prevăzute la pct. 1.2 din contract (alimentare cu energie electrică generală, întreținerea tehnică a ascensoarelor și escalatoarelor, paza, salubrizarea locurilor de uz comun, aerul condiționat și încălzirea în clădire etc.) se prestează pentru ansamblul Centrului Comercial, beneficiind în mod indirect tuturor proprietarilor, inclusiv pârâtei pentru unitățile sale cadastrale, indiferent de modul în care aceasta și le-a destinat efectiv în interior.

Pârâta a invocat în susținerea apărării sale considerentele Curții de Apel Chișinău din Decizia din 22 februarie 2022, dosarul nr. 2ac-691/21 (ÎM „LEUTIS” SRL c. „SARHA FASHION” SRL, pct. 69 – 71), și ale Curții Supreme de Justiție din Decizia din 03 iunie 2020, dosarul nr. 2rac-65/20 (menținând Decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, dosarul nr. 2ac-448/2019, pct. 35 – 40).

Instanța observă că, deși considerentele citate confirmă principiul general al obligativității formei scrise pentru modificarea clauzelor unui contract – principiu care, de altfel, nu este contestat în prezenta hotărâre –, situațiile factuale tranșate prin acele decizii nu sunt identice cu cea din speță.

Cauza ÎM „LEUTIS” SRL vs. „SARHA FASHION” SRL a vizat un contract de locațiune și prelungirea termenului contractului, nu adaptarea prețului în baza unei clauze contractuale exprese (de tipul pct. 4.2 din prezentul contract).

În cauza ÎM „LEUTIS” SRL c. Î.I. „Ana-Maria Breahnă”, problema centrală a fost dovada efectivă a prestării serviciilor publicitare – aspect care, în prezenta cauză, nu este

contestat de pârâtă, care recunoaște prestarea serviciilor comunale și achită lunar suma minimă contractuală tocmai în considerarea acestei prestări.

În consecință, considerentele jurisprudențiale invocate nu sunt aplicabile *mutatis mutandis* prezentei cauze, iar regula libertății contractuale invocată de pârâtă impune respectarea *in integrum* a contractului, inclusiv a clauzei 4.2, care a fost activată prin notificările privind modificarea tarifelor.

5.8. Cu privire la măsurile de asigurare

Din economia art. 180 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța reține că, măsurile de asigurare se mențin până la executarea hotărârii prin care s-a soluționat cauza, fiind ulterior ridicate prin încheiere a instanței la cererea părții interesate sau din oficiu.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 07 aprilie 2025, menținută prin Decizia Curții de Apel Centru din 10 noiembrie 2025, în prezenta cauză s-au aplicat măsuri de asigurare sub forma sechestrului pe sumele de bani aflate la conturile bancare ale SA „ASTORTA”, în limita valorii inițiale a acțiunii (526 783,25 lei), iar în lipsa lichidităților – pe bunurile mobile și/sau imobile ale pârâtei.

Având în vedere soluția de admitere integrală a acțiunii și caracterul fondat al pretențiilor, instanța atestă justificată menținerea măsurilor de asigurare până la executarea efectivă a hotărârii.

Din economia art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă rezultă că, instanța obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Reclamanta ÎM „LEUTIS” SRL a achitat taxa de stat în sumă totală de 25 357,21 lei (16353,46 de lei la depunerea cererii inițiale, precum și 9 003,75 de lei la depunerea cererii de majorare a cuantumului acțiunii), suma fiind dovedită prin documentele bancare anexate la dosar.

Această sumă va fi încasată de la pârâtă în beneficiul reclamantei.

Cu privire la cheltuielile de asistență juridică ale pârâtei, instanța reține că, potrivit art. 96 CPC, asemenea cheltuieli se compensează doar în favoarea părții care a avut câștig de cauză. Întrucât pârâta a pierdut procesul, cererea de compensare nu poate fi admisă în beneficiul acesteia.

Având în vedere cele expuse, fiind constatat pe baza ansamblului considerentelor menționate mai sus că între părți există un raport contractual valabil, derivând din Contractul de prestări servicii din 01 iulie 2015, că reclamanta a prestat efectiv serviciile comunale convenite pe perioada 31 mai 2023 – 30 iunie 2025, că prețul aplicat de reclamantă reflectă mecanismul de adaptare instituit prin clauza 4.2 din contract și a fost comunicat pârâtei prin notificările din anul 2020, că pârâta a achitat lunar doar suma fixă de 8 000 lei, neacoperind în întregime contravaloarea serviciilor prestate, iar datoria pârâtei față de reclamantă constituie 808 575,60 lei, instanța concluzionează că refuzul pârâtei de a achita benevol datoria justifică încasarea silită a sumelor pretinse de reclamantă pe cale judiciară.

În conformitate cu art. art. 94, 180, 236, 238-241 și 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată –

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de către ÎM „LEUTIS” SRL, se admite integral.

Se încasează de la SA „ASTORTA”, IDNO 1002600023688, cu sediul în mun. Chișinău, str. Kiev, 2, în beneficiul ÎM „LEUTIS” SRL, IDNO 1002600040069, cu sediul în mun.

Chișinău, str. A. Pușkin, 32, în baza Contractului de prestare a serviciilor din 01 iulie 2015, suma de 808575,60 lei cu titlu de datorie, precum și suma de 25 357,21 lei cu titlu de taxă de stat, iar în total 833 932 (opt sute treizeci și trei mii nouă sute treizeci și doi) de lei 81 de bani.

Măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 aprilie 2025 în prezenta cauză civilă în privința SA „ASTORTA”, IDNO 1002600023688, își păstrează efectul până la executarea hotărârii judecătorești.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Președintele ședinței,
Judecător **Petru Harmaniuc**